

22. 8. 2019

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Brexit a suverenita parlamentu

Brexit se stal jedním z nejvíce diskutovaných politických, ekonomických a právních témat za posledních několik let. Je velice pravděpodobné, že Brexit ovlivní řadu oblastí práva a odvětví průmyslu, ve kterých působí klienti advokátních kanceláří. Proto jsme se rozhodli v sérii několika článků prozkoumat toto téma a hlouběji se zabývat některými otázkami, které považujeme za relevantní.

Jedním z klíčových témat, o němž se ve vztahu k Brexitu často hovoří, je doktrína parlamentní suverenity (nebo nadřazenosti), která je jednou z ústavních zásad, na nichž jsou postaveny zákony Spojeného království. Tato doktrína zakládá nadřazenost Parlamentu Spojeného království v procesu tvorby právních předpisů, což znamená, že zákony přijaté Parlamentem jsou nejsilnějším pramenem práva Spojeného království, a že pouze Parlament může přijmout nový nebo zrušit existující zákon dle svého uvážení. Výsledky legislativní činnosti Parlamentu Spojeného království tradičně nemohou být zrušeny rozhodnutími soudů a žádný Parlament nemůže zavazovat budoucí Parlamenta, tudíž každý budoucí Parlament může vždy změnit nebo zrušit jakýkoli dříve přijatý zákon. Zákonem o Evropských společenstvích z roku 1972 (*European Communities Act 1972*) Parlament přijal právo Evropské unie jako pramen práva Spojeného království, čímž přijal i jeho nadřazenost. Zásada přednosti práva Evropské unie před vnitrostátními právními předpisy (Spojeného království) byla zakotvena v rámci práva Evropské unie již před přistoupením Spojeného království.

P / R / K

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Někteří současní autoři často prezentují názor, že přítomnost práva EU v domácí legislativě Velké Británie je něco nežádoucího, co by mělo být změněno za účelem zachování parlamentní suverenity. Tito autoři argumentují, že suverenita je omezena (či dokonce úplně potlačena) v důsledku významného zasahování práva EU do národní legislativy a kvůli praktickým obtížím spojeným se zrušením vnitrostátního zákona, který založil nadřazenost práva EU. Myšlenka, že Spojené království částečně postoupilo svou zákonodárnou pravomoc na EU, je často základem postoje „*taking back control*“ (zpětvzetí kontroly). Podstatou tohoto postoje je představa, že po Brexitu Spojené království znovu získá kontrolu nad svou zákonodárnou mocí, protože Parlament již nebude podléhat svrchovanosti práva EU, čímž obnoví svou suverenitu.

Jiní komentátoři vnímají napětí mezi nadřazeností práva EU a parlamentní suverenitou jako méně problematické. Často kladou důraz na argument, že právo EU bylo začleněno do právního systému Spojeného království na základě vůle Parlamentu - tj. prostřednictvím právního předpisu nejvyšší právní síly (zákonem), který Parlament může kdykoliv zrušit. Jinými slovy, parlamentní svrchovanost není dotčena, protože nadřazenost práva EU podléhá vůli Parlamentu Spojeného království omezit

sebe sama, která Parlamentu zároveň zachovává svobodu kdykoli změnit svůj postoj. Dalším argumentem podporujícím názor, že Parlament neztratil svou suverenitu vůči právu EU, je skutečnost, že parlamentní zákonodárná moc byla již dříve rozptýlena mezi orgány regulace průmyslu a mezinárodními dohodami. Široké pravomoci v oblasti legislativního procesu byly zákony v posledních několika letech přeneseny na místní samosprávy a na národní vlády Skotska, Walesu a Severního Irska (*the Scotland Act 1998, the Government of Wales Act 1998 and the Northern Ireland Act 1998*). Tyto zákony jsou některými komentátory považovány za sebeomezující opatření Parlamentu oproti jeho vlastním zákonodárným pravomocem. Zvažujeme-li větší koncentraci moci zpět do rukou Parlamentu, vyvstane otázka, zda by bylo účelné, nebo dokonce proveditelné, aby se veškerá zákonodárná moc soustředila v Parlamentu.

Otázkou parlamentní suverenity (a Brexitu) se zabýval rovněž Nejvyšší soud Spojeného království v případě *Miller* v roce 2017. Rozsudek potvrdil, že k tomu, aby mohla být práva zavedena anebo odstraněna z právního řádu Spojeného království (včetně práv zavedených prostřednictvím práva EU), je nutné vydat Parlamentem zákon. Pouze Parlament tedy může omezit nebo posílit svou suverenitu a pouze jeho vůli podléhá přítomnost práva EU v národním právním systému Spojeného království.

Někteří se domnívají, že Brexit povede k ústavním změnám právního řádu Spojeného království, jako je přijetí kodifikované ústavy nebo transformace suverenity parlamentu na suverenitu lidu. Pouze čas ukáže, jaký vliv bude mít Brexit na ústavní právo Velké Británie, nicméně již dnes je zřejmé, že Brexit představuje přinejmenším výzvu pro ústavní principy Spojeného království.

JUDr. Ing. Tomáš Vlasák

Aneta Kluková LL.B.

[PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář](#)

Jáchymova 2
110 00 Praha 1

Tel.: +420 221 430 111

Fax: +420 224 235 450

e-mail: prague@prkpartners.com

Další články:

- [Postavení finančního arbitra v kontextu nařízení Brusel I bis - Funkční pojetí „soudu“, osvědčení podle čl. 53 a možnost výkonu nálezů v jiných členských státech EU](#)
- [ESG Simple jako praktická opora pro ESG reporting malých a středních podniků](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc duben 2026](#)
- [Dvě kiwi denně: EU schválila první zdravotní tvrzení pro čerstvé ovoce](#)
- [Digital Omnibus: Revoluce v datech, nebo jen nová zátěž pro podnikatele?](#)
- [Nová pravidla pro ground handling v EU a jejich dopady na letecký sektor](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc březen 2026](#)
- [Novelizace nařízení EU o odlesňování \(EUDR\)](#)
- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Doručování soudních písemností ze zahraničí do ČR](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc únor 2026](#)